

Samprotavimų rašinėlis
Ar duoti nusirašyti?

- Greičiau! Kiek galima ten rašyt!?! Šrumpink!
- Nu, palauk!
- Nerasišk visko taip pat, pakeisk "biskj"!
- Ateina, slėpkit!
- Laba diena!!!
- Rašyk, nežiopsok!
- Kas turi pratybas? Man labai reikia!
- Liko viena minutė, nespėsiu!
- Gho, tau gaila? Nuo kada? "šipo" mes nebe draugai?
- Skambutis!!!
- Yega! Ačiū išgelbėjai!
- Ačiū, tu neracionalus žmogus!
- Ner už ką!

Stokimai laksto po koridorius su įvairiausiomis pratybomis ir užrašais. Jie šūkavys, nervuojasi, panikuoja. Ir visai tai dėl to, kad mokytojas neparašytų blogo įvertinimo, "nepa-
gautų" nepadariusio namų darbų. Nusirašymas - tai problema, su kuria susiduria neprienas mokytojas! Draugas draugui negali atsakyti, nes kitaip jis supyktas. Gho tokiu atveju daryti? Ar verta duoti nusirašyti?

Mano manymu duoti nusirašyti yra negerai, nes nusirašy-
damas žmogus negalvoja ką rašo, jis tai daro mechanškai. Žmo-
gus, kuris turi nuomonę priešingą manajai, pasakyti jog nusira-
šyti yra gerai, nes tai išgelbėja nuo konfliktų ir yra daug leng-
viau nei pačiam galvoti kaip atlikti užduotį, taip pat tai
užima dvigubai mažiau laiko. Mano manymu, jei mokytoja
"pagaus" vienodus darbus, ji nesigilins kas nuo ko nusirašė,
visus į tai įsivelsiusius nubaus vienodai. Šuo labiau per egzra-
minus neteis draugas ir nepadei jį užrašai, nusirašydamas
nesuprasi taip kaip galėtum, nes tai tik draugo mintys. Reikia
galvoti apie ateitį kai dirbsi, studijuosi, nuo nieko tada nenu-
sirašysi.

Duodant nusirašyti sumaxini draugo pasitikėjimą savo jėgomis - tai dar vienas mano argumentas. Mano argumentą paneigiantys tiginiai, jog dažniausiai žmonės nusirašo, nes nesupranta naujos temos, o mokytojo nedrįsta klausti. Šaip pat, jei neduos nusirašyti, gali tapti klasės nevykeičiu, gobšiuoliu. Bet nebūsi klasės nevykeičiu, jei būsi vienintelis, kuris supranta temą ir gali paaiskinti. Beje, jei draugas nesupranta, jis gali paprašyti paaiskinti, o ne griebti užrašų, nuo to profingesnis nebūsi. Nusirašyti yra negerai, nes nusirašinėdamas „bukeji“.

Aš manau, kad nusirašymas - tai pirmas žingsnis į nusikaltimus. Bet kokis tai nusikaltimas, tai tik išsigelbėjimas nuo blogo įvertinimo ir nusirašinėjimas stiprina draugystę - taip pasakytų tas, kuriam mano nuomoni nepriimtina. Žmogus nesupranta, jog tai yra blogai. Dar ne vieng kartą prasys nusirašyti, o vėliau gali nepajusti, kad eina blogais keliais, vis gilyn į nusikaltimų pasaulį. Nusirašinėdamas mokinys apgaudinėja mokytoją. Žmogus nusirašydamas nebe žino savo klaidų, savo rašymo stilius. Jis gyvena draugo mintimis jo klaidomis. Šaip pat jis neįdarindamas namų darbų praleidžia progą geriau išmokyti naują temą. Nusirašyti yra labai blogai, nes neįskaitini savo vaizduotei, nesimokai iš savo klaidų. Šaip apgaudinėjimas paties savęs.

Nusirašymas nepriveda prie nieko gero. Daug geriau pačiam daryti namų darbus ir mokytis iš savo, o ne iš draugo klaidų. Šaip bus daug sąžiningiau ir geriau. Duodamas nusirašyti pradėdi kvėsti žmogaus valią, pasitikėjimą savimi, tai itin svarbūs dalykai atityje, kuriuos muolat reikia ugdyti.